

Længsler – til deling!

Kirke på vej blev født ud af en længsel efter, at troen på Jesus skal få betydning for mennesker, der normalt ikke bruger kirken. At skabe mødesteder mellem almindelige danskere og evangeliet, og lade det vokse til nye udtryk for kirke. Det er vi i fuld gang med at eksperimentere med på forskellig vis rundt omkring i stiftet.

En af de udfordringer, vi er stødt på, er, at det (naturligvis) ikke er nok bare at skifte lokale. Det er ikke nok bare at mødes på biblioteket eller på en aftenskole. At skabe et mødested mellem fremmede mennesker, der er på forskellige måder er søgende efter mening, frihed eller betydning er ikke bare gjort ved at møde mennesker i medborgerhuset. Der skal et andet udgangspunkt til. Noget som gør os ligeværdige. Noget som ikke giver folk et indtryk af, at nogle vil pådutte nogen andre noget.

Jeg vil her dele en erfaring, som har gjort det lettere at mødes med fremmede på en måde, som ikke er overfladisk, men som faktisk kan være med til at sætte en fælles åndelig vandring i gang – og det er at mødes i længslerne.

At mødes i længslerne

Vi har opdaget, at der sker noget spændende, når vi spørger til hinandens længsler. I den forbindelse har vi lagt mærke til, at der ikke er nogen særlig forskel på folk, der går meget i kirke og folk, som næsten aldrig gør det, når det kommer til, hvad vi dybest set længes efter. Længsel efter ro og fred, efter spænding og eventyr. Længsel efter fællesskab og kærlighed, efter at blive elsket og forstået. Længsel efter enhed i familien og blandt venner. Efter trykthed. Efter sundhed. Efter mening. Efter at gøre en forskel.

Det er måske ikke helt almindeligt at dele den slags med fremmede mennesker, men vi har i Kirke på vej udviklet en meget simpel praksis, der faktisk gør det muligt. Vi deler en bunke billedkort ud på bordet (foto) og beder alle om at vælge et kort, der udtrykker en længsel, de har. Og så tager vi en runde, hvor alle siger deres fornavn, og hvad de længes efter. Den simple ramme, der skabes på denne måde, gør, at folk tør åbne op. Det kan faktisk være noget af det første, vi gør på et kursus, hvor folk ikke på forhånd kender hinanden – blot som en introduktion til hinanden. Der er stor forskel på, om jeg for at introducere mig selv siger: jeg hedder Peter, og jeg er sognepræst og projektleder for Kirke på vej, eller om jeg siger: jeg hedder Peter, og jeg har valgt dette kort, der udtrykker min længsel efter at blive elsket for den, jeg er, og ikke for det jeg gør! Det kan være en meget rørende oplevelse at høre hele vejen rundt, hvad der i virkeligheden er på færde i menneskers liv.

Når vi gør dette som en praksis er det vores erfaring, at vi skaber et ligeværdigt mødested mellem os, og at det giver os mulighed for at følges ad i det. Et udgangspunkt for en fælles vandring.

Længsel efter Guds rige

Det som gør dette meget interessant er, hvis man lytter bagved det, som folk siger. Jo mere jeg lytter til menneskers længsler, jo mere går det op for mig, at vores længsler i virkeligheden er en længsel efter, det som kommer fra Gud! Efter Guds Rige! Længslen efter ro og fred er måske i virkeligheden en længsel efter at hvile hos Gud og være fri af præstationspresset fra dagligdagen. Længslen efter enhed, kærlighed og fællesskab er også dybest set en længsel efter fællesskabet med Gud. Hvad nu hvis vores længsler dybest set er en længsel efter Gud og alt det, han står for? Efter paradiset. Himlen. Efter at Guds rige må bryde ind i vores verden.

Hvis der er noget om det, så er det meget spændende at møde hinanden i længslerne! Ikke mindst, når vi taler om at skabe et mødested mellem den almindelige dansker og evangeliet. Det er som om, at det at dele længsler med hinanden åbner op for, at vi også kan dele evangeliet med hinanden. Når vi gør os selv sårbare, er det som om, der opstår en ligeværdighed og et udgangspunkt for at dele liv og tro med hinanden.

Hvis det er rigtigt, er vores dybeste længsler også vores mulighed for at vende os mod Gud. Så når vi deler vores længsler med hinanden og giver plads for at det kan ske på en ordentlig måde, så åbner vi også op for muligheden for at vende os mod Gud sammen.

Guds længsel

Det bringer mig til en helt fantastisk tanke og mulighed! Gennem hele den bibelske historie er det nemlig tydeligt, at det ikke kun er os, der længes. Gud længes også! Universets skaber og herre *længes!* Han længes efter os. Længes efter fællesskab og enhed med os, som han elsker og har skabt. Længes efter at give os alt det, vi længes efter. Længes efter at genoprette skaberværket, så det igen bliver, som det var skabt til at være. I virkeligheden deler vi længsel – ikke blot med hinanden – men også med Gud! Vi kan møde Gud i vores længsler.

Vi kan altså gå sammen med hinanden *og med Gud* i en fælles længsel efter, at vores virkelighed og Guds virkelighed smelter helt sammen! Derfor er Biblen fyldt med billeder af, hvordan det engang skal blive. Der er et håb og en fremtid, hvor Gud skal bo iblandt os og alt bliver genoprettet.

I den vandring kan det blive muligt at dele evangeliet med hinanden, og vi kan være med til at gøre Guds rige til kød og blod i mellem os. Evangeliet om, at Gud valgte at dele alt det, han har med os. Evangeliet om, at han gav sit liv for at give os liv. Evangeliet om, at han åbnede vejen tilbage til Gud. Evangeliet om, at det ikke afhænger af os men af ham. Evangeliet om frihed og forsoning mellem os og Gud og dermed også mellem os. Evangeliet om alt det, vi i virkeligheden længes efter.

Tænk hvis vi ved at dele længsler med hinanden i virkeligheden kan sætte hinanden på sporet af Gud? Og tænk hvis det er muligt for os at møde Gud i vores længsler? Så har vi et udgangspunkt for at være kirke med hinanden uanset, hvor vi er. Og vi har mulighed for at vandre sammen i det og opdage, at Gud længes mere efter os, end vi nogensinde kommer til at længes efter ham.